

**СПРАВА «ЦАЦЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF TSATSENKO v. UKRAINE)**

(заява № 17853/19)

Стислий виклад рішення від 05 грудня 2019 року

3 серпня 2016 року до березня 2019 року заявник тримався під вартою у Державній установі «Дніпровська установа виконання покарань (№ 4)».

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання його під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

Розглядаючи скарги заявника, Європейський суд нагадав, що при встановленні того, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам по собі, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі умови тримання заявника під вартою були неналежними та що у нього не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами і констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Оголошує заяву прийнятною;

2. Постановляє, що вона свідчить про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою;

3. Постановляє, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суму, зазначену у таблиці в додатку; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»